

A
Magyar Népfásmak
részt Angliából vett, részt
újjonnan szerzett

E N E K E Y

Fortepiánóra
Első Szakasz

A
Pestvármegyei
Magyar

KJ SASSZONYOKNAK

illendő tisztelettel ajánlja

Szerző

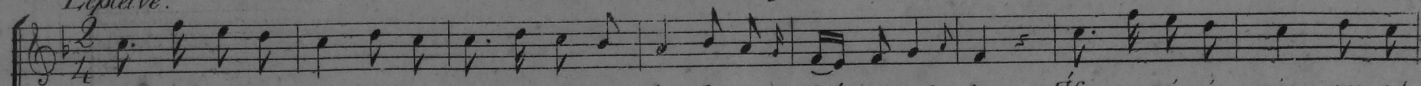
Pestenn

Eggenberger József Könyvtárosnál

1807

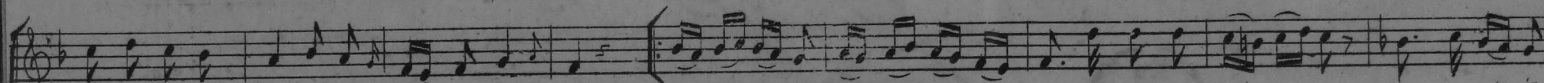
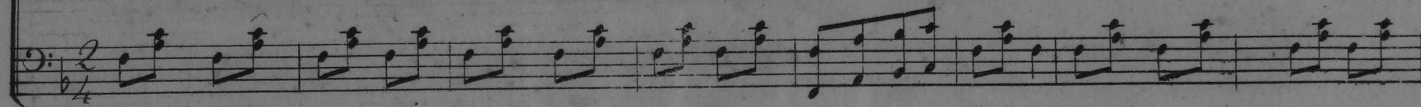
Ligeltve.

A Holdokló Leány.

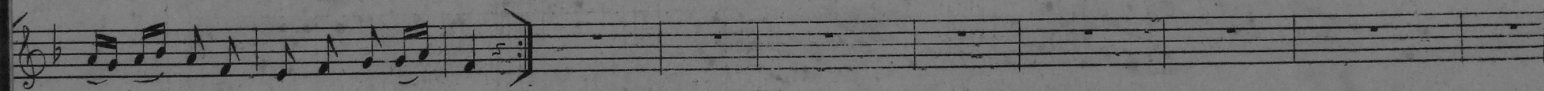
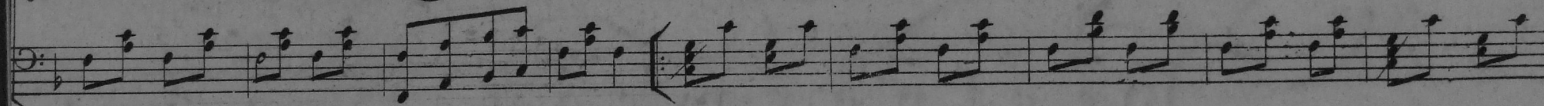
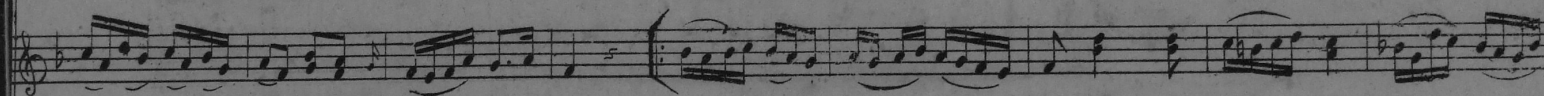

Mo - ta megnyílt lány e - szem, sok le gányon járt - szemem, s'ég marad - tam. Elé - re vé sém vág gyo - kot,

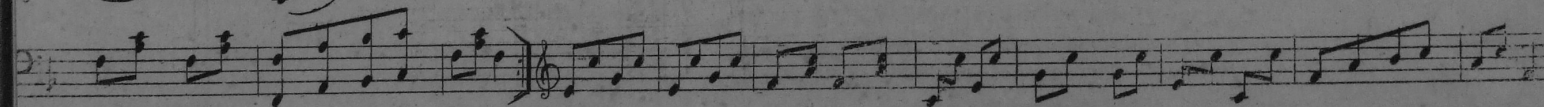
No. 1.

fel - lob - tat - tam lángjo - kot, s'el lza - lad - tam. An de, hogy ne győj di tot - tam, a' ki ért most her - va - dok na - lu nélküi,

azt mon dőttem, búmban meg - ha - lok

2.
Nem lelhetvén nyugtomot,
dühözöltem kínomat
a földbe.
Bismorra függvén gondgyam,
belsőbb viltak lábaim
a gallusba;
s' ott találván lomb szinemben,
kit szivemben hordozok,
azt gondoltam, ijedtemben,
mindgyárt meghalok.

3.
Elkésztvén útyait,
végre tükös lángjait
megvullotta.
Ez tannyalzó kélemet,
melly meglepte szivemet,
szélezlotta;
s' átérzvéni hű mélyemben,
melly szerencsés lány vagyok!
azt gondoltam, örömben
mindgyárt meghalok.

4.
Már előre képzélem
múl devül fel életem
gyötrelméből,
majd ha egyszer láthatom,
hogy hajnallik nálz napom
kétségdől,
s' ah! ha végre szép nyarában
mint menyasszony olvasok,
nincs mód benne, hű karjában
az nap meghalok.

5.
Rám szögezvén zöy szemét,
felmosolygta kellemét
csezzájának.
Megrögzülélt módosan,
ingerl advéni nyájasan
mely szavának;
s' kérdvén, hogy zöld rejtekemben
lén Regyesre várkozok?
azt gondoltam, szigyezenben
töstént meghalok.

6.
Jó sokáig kintzoltam,
mert illőnek tartottam,
habzárímmal
Már harczokra duzzadott
már alkukra olvadt
gáthyaimmal;
s' mind hogy hinni azt kezdette,
hogy hozzája langy vagyok,
csak meggryóntam, hogy érte
élek és halok.

7.
Saj! de meg ez meglehet,
hollú, hollú-két helet
kell riálnom,
a' sok óra-perczeket,
mint elzendő' ezreket,
alézámálnom!
E'ssetek ki életemből
lik tizenházy bús napok!
mert én addig szerelemből
százszor meghalok.

8.
Hallván, hogy nincs Kedvesem,
s' hogy csak bűnöt üzgetem
lébolygászat;
Vigasztalta szivemet,
ébrészlyelte kedveimet
eggyelmásra;
s' vágyakodván valláságra,
szívétül mit várhatok?
ah! most, mondám, eggy szavára
élek vagy halok.
9.
Nincs azóta vig napom,
hogy ha őt nem láthatom
gallyasomban.
E'jjel vázlok kintzának,
nappal gondok fojtának
magányomban;
s' hogy ha karján álmaimban
mást orüggedni salygatok,
felszerkenvén, kinyuimban
csak nem meghalok.

Eggy remény szivü Széplez.

Lassacskán.

Szívü meg sor - so mit vé - gzd ki - no - müt! Eggy parányi saly, ga - tással eggy ér zé sony
 É'r ted her - va dok ér ted fonnya dok! Fé'u nye nél - kül szép sze - mednek, háj - ja nél kül

pianiss

kez nye más - sal, eny hitöd ott ha - tal lan - tan go met. Nem ta lálla te hübb ke re te - tet,
 hü lzi - ved nek mint a szom jú ro su el ha - lok.

con espressione

nem e nyim nél hübb kiz te - te - tet. É'r ted csüggör, töl ted lüg - gör. Ah ne hadd el veszni hü ve.

p *f*

det. Mi halznođ ha szen ve dex, hús si rom ba súllye dex? Ah! e szed búl, jó szí ved búl
 A' föld nem ront en ge met, lét bont ván hűltt tes-te-mež. Si rán koz ni, so haj toz ni

el nem ün te ten. Bár ak - kor mély bá na dot, ne vol tya his szó za tod.
 várd el lel ke met.

hogy én vol tam, még fenn vol-tam, leg hűbb pász to rod.

Léptelve.

Dorishoz.

Et *tint a' napnak fényes sé ge, s' a' bi bor, mely nyugtában é ge, pej szür kü lét - ro vál - to zik.*

A' hold ki ú - szik óz - e gúnyre, az é langy ál-mot hint föl dűnkre, mely hűs - ho "

"mály - ba Zár - ko zik, mely hűs - ho mály - ba zárko zik. jer

forz p f

2.

Jer Dóris! a' szomszéd erdőbe,
 hol szunnyadékony ággyóba
 a gerliczék elültenek,
 s' hol csak csöngése a' vizének
 vagy zaja zong a zib szelének,
 midőn gallyukba öltének.

4.

Feltétly meg egytíz hűsödnek,
 kik áldozván sok órcidnek,
 csupán kérik szivedet!
 s' ha még nem tudgya két ességed
 kit boldogíbsan szivességed?
 javastom, s' dultsz engemet.

3.

Hadd mondgya ott meg sóhajlásom,
 melly szünhetetlen lángolásom,
 azóta hogy megláttalak;
 s' melly túrheletlen csüggedéssel
 ohajtom, hogy szent esrűvéssel
 örökre nőmnek vallyalak!

5.

Nem nézek in a' gazdagságra,
 vagy őri fényet tellyes ágra,
 midőn éretted érdeklék.
 Nem hódol szivem friss eszednek,
 sem omladékony szépségednek,
 erkölcsöid, a' mit tisztelék.

A Netelejs.

Léptelve.

No 2.

Ki an daly van hús- kert er nyórn be   egy nyá ri nap- nak rez de lém,

egy ne fe lejes ke tün- te lém be   zöld lő nyo gém, zöld lő nyo gém.

2.

Ah! benne, ammint rám mosolygott,
Laurámnak láttam rék szemét;
Laurámnak, ammint szála botyogott,
friss természet.

3.

A' harmat szinte öntözgette
illattal telyes arczaít,
s' lejáróppesrérrel gyöngyözgette
rék fodrait.

4.

Két csöppet láttam levelének
remegni gyenge szélén,
s' együlni végre sír öblének
hűs mélyein.

5.

Egy szép edénybe friss hantyaival
áttéttem e' kis fajzatot,
s' Laurámhoz vittem nagy pompával
mint zálogot.

6.

Hadd intson, Laura! Thirzisedre,
mondám, e' kisded Ne felejts!
s' ha vélszek ütnek nőhüdre,
el ne felejts!

Bacchus' diszerele. Barozó Епек.

Léptelve

Nincs Bacchus nál a nagy ég-ben em-ber sé garb is leu-ség. Nálta nélkül nincs in ség ben sziv tá-gi tö könnyebbség.
Zevl' lap jók nak nagy ven de-gi á si toz nak, al sza-nak, meg Bacchusnak ned ves sé-gi jó - ked vet nem gyújtla nak.

No. 3.

A Kar.

Ó a föl di vig sa gok nak lel-ke si tö gyá mo ta, ó a tár sos alata lok nak gond lédlelítő an gyala.

Minore Solo

Mér ges Zevl' nek menny döngőre csak ré mi ti lzi vünköt, tűznyi lának var lo - ré se
Farsang szörű maszkákban ül döz ven a lzó pe ket, nyugni haggya rüt i - gárban

gyújtva, rontva föl. dűnköt. még regyellen Marsnarkarjattúzzal var-sal lá to gal, s'itt az em ber só get marja, ott meg trouult it-to gal.
a' leg kisebb né pe ket.

2. Solo.
Juno Allzony tá körénél
arra tüzi gondgyűzét,
mint forgassra tél térjénél
a' világnak dolgait?
Ölze kűzven egy igába
a' nétféle szíveket
dűlnak, pórna, hujlekába
hinti a' kővereket.
Vénus addig létesádkítva
a' szérelmes párokat,
s' búval bajjal nyomorítva
bajnokinn a' bajokat.
A' Kar. Nincs Bacchusnál s' a' t.

5. Solo.
Szép Diána hűs bérkekben
tűzgel vén vadgyűzét,
mükörülő rejtekben
tölti túnya napjait.
Lesre küldvén sok kutyákkal
a' kűlöknek lépeit,
a' honörző Pásztorakkal
titkon úzi kéjjeit.
Még friss Hermes várasínkot
or arúr hével lepgeti,
s' kűlökkel szerzett tárjainkot
éjjel nappal vésetti.
A' Kar. Nincs Bacchusnál s' a' t.

3. Solo.
Amor súhba rejlett szemmel
lődozven léel nyúlait,
meg vegyíti győtrelemmel
a' szerelmek' bájjait.
Itt egy lépeket meghódítván,
jó nevére lőtöt tűz.
Ott egy vénét elbóditván,
langy tűzéből csűdöt úz.
Még Vulcanus mű helyében
sokkal rozszab nyílt kohol
mellyel minnek var mérgeben
Zevsznek kűnyve javomól
A' Kar. Nincs Bacchusnál s' a' t.

6. Solo.
Ami e' sok istenségnek
fel nem dűlnak kűnyvei,
nem haggyák az emberiségnek
azt Szaturnus' bélei.
Félfulván a' nagy lögyűzűket,
kűszirtekkel birkozik,
s' megfontván, az érczműnköt
országokkal töltözik.
Végre leglébb Szépeinknek
ránczba szedvén arczait
bajjal töltött életüknek
felkonczoltva napjait.
A' Kar. Nincs Bacchusnál s' a' t.

Kezd újra egész a' jelleg.
4. Solo.
Bótes Apollo léüz hágaival
fényt akarván gyújtani,
ep elzűnköt nagy lűnjával
agyon szokta lojtani.
Agg műrai tar dalokkal
koldulgatván penzűnköt,
s' jól tarthatván, bótes harczoimat
háborgatván kedvűnköt
Plüto addig a' vogatva
földűnkűl a' kűnczetet,
s' cűl bűnörre arbitgatva
velen a' kis lelkeket.
A' Kar. Nincs Bacchusnál s' a' t.

e leg-lelzi kis tanyam. e leg-lelzi kis ta-nyam

2.
 Előtte nagy tölgy galtyazik,
 hol sok madárló hangozik.
 Körülte szép gyümölcsös fák
 s' vig rósa-borogcskák.
 Anap nem ér ajtaját,
 a szél nem rázza olálopát
 Hó ahhoz vagy hús át nem fér,
 ki kis tanyamba tér.

3.
 A' viznél, mely lent folydogál,
 egy fulmülecke sirdogál.
 s' a szél feltögvén dallgat,
 megnyújtja jajjait.
 Itt le'vén eddig kedvemel,
 magam töltöttem elmet,
 de tiláta szívűd olátozon,
 ha véled lakhatok

4.
 E' kis tanyámban ír vagyok,
 napestig bátran vigadok,
 s' mihelyt az alkony ógyba vet
 az álom rám nevet.
 Ha megvizsgálod Kedvesem!
 tudom, megittéliz rejtegem.
 Csak nő' hijával van tanyám;
 Jer, térj be klarisám!

Klárkához.

Mértékletesen

A nőtt a hegynek zöld fővén Egygy dombul a völgy rez de lény, s' o zenn parányi kis tanyám.

Al. C.

Jer! jer, nézd meg Klári-kám. jer nézd meg Klári-kám. Mel let té csörg a'

frisspatar, mellynél bá-rányok jät-lzanak. Nem bö, de nekünk Klá-ri-kám! Klá-ri-kám!

A'
MAGYAR HÁRFÁSNAK
RÉSZÉNT AGLÁJÁBÚL VETT, RÉSZÉNT
ÚJJONNAN SZERZETT

E N E K E I
FORTEPIÁNÓRA.

MÁSODIK SZAKASZ.

KESSELEÖKEÖI

MAJTHÉNYI ANNA

KISASSZONYNAK

ILLENDŐ TISZTELETTEL AJÁNLYA

A'
SZERZŐ,

PESTENN,
EGGENBERGER JÓSEF KÖNYVÁROSNÁL.

1807.

1.

Óh! melly szörnyek kínnyaim,
móta egyyért lángjaim
vésdégélik mellyemet,
gyötrik szívemet.
Egyyért, a' ki nem szeret,
's pittyedtt szájjal megnevet,
nőni látván senyvetem,
fogyni életem.
Illy kegyetlen tigrisért,
érzéketlen lélekért
én többé nem sorvadok.
Inkább meghalok.

2.

Ammint tellyes voltomat,
minden holdogságomat
jégszívének szenteltem,
mellyet tiszteltem;
Rétes mosolygásokkal,
gúnyos térgyhajtásokkal
vette szívességemet,
fontos frigyemet.
Illy tüzetlen állatnak,
háladatlan fajzatnak
én többé nem hódolok!
Inkább meghalok.

3.

Ő azóta már kerül,
már meg hozzám úgy repül,
mintha hinné kinomot,
szánná sorsomat.
Bánatimban felderít,
jó kedvemben háborít.
Egyszer kérlel, hiteget,
másszor sérteget.
Illy kétséges járomban,
szemfényvesztő álomban
én többé nem tikkadok!
Inkább meghalok.

4.

A' minap egy dús legény
nyalka, mint a' vad belény,
kéregette lánczait,
vitta sánczait.
Ő szemébe salyogatván,
's újjait megnyomgatván,
még a' hold lesüllyedett,
karjann csüggedett.
Illy futékony elmének,
állhatatlan lepkének
én többé nem áldozok!
Inkább meghalok.

5.

Felkeresvéa házábau,
haragomnak lángjában
mind szemére forraltam,
a' mit fájlaltam.
Tartsd meg mondám, szívedet,
's add hitetlen kezedet,
másnak, a' ki nem szeret,
's titkon megnevet.
Én ezentúl kedvedért,
tétovázó kényedért
szarvakot nem hordozok!
Inkább meghalok.

6.

Ő egy töltött pisztollal,
's földve egy zög fátyollal,
más szobából visszatért,
's talpig megdicsért.
Lódd le, úgymond, szívedet,
's tedd híresnek hölgyedet!
Én érted, még lány vagyok,
mély gyászt hordozok.
Gúnynak vévén ingerét,
elragadtam fegyverét.
Bábod, mondám, nem vagyok!
Még ma meghalok.

7.

A' gallyasba repülvén,
's a' halálra készülvén
a' töltést kivájkáltam,
's jól megvizsgáltam.
Mákszem volt a' puskapor,
a' golyóbis kék czukor,
mellynek böttyánn nap derült,
's két kéz egyesült.
Hogy te véle frigyét vess,
's engem', mondám, megnevevs,
arra én nem várkozok!
Még ma meghalok.

8.

A' fojtást kisimítván,
's irását megsajdítván,
áh! melly kéjre olvadtam,
ammint olvastam!
Ő kilépvén lessébül,
's kegy ragyogvan képébül,
rám nyújtotta karjait,
lötte bájjait.
Térgeimre süllyedvén,
's karja közt elcsüggedvén,
Érted, mondám, még vagyok,
élek és halok.

A' haldokló Legény.

Lassacskán.

N^{ro} I.

Óh melly szörnyek kín nya im , mó ta egy ért láng ja im vés de gé lik mel lye-met, gyöt rik szí ve
 Eggyért, a' ki nem sze ret, 's pittý ed tt sz á j jal meg ne vet; nő ni lát ván seny ve met, fogy ni él te

felső octávában.

met. met. Illy ke gyet len tig ri sért, ér zó ket len lé le kért, én t ö b bé nem sor va dok. In kább meg ha

lok.

A 2

Az elhagyott Leány.

AABA

Leptetve.

N^{ro} 2.

Hát csak el hagy hat tad meg hitt hölgye det? 's gazda gabbnak ad tad lep ke szí ve det? Könnyen meg csú foltad

p. *f.*

tis z ta lán go mot, könnyen meg gyil kol tad bol dog sá go mot. Nézd a' ger li czét, mint, sír do gál! melly pár

f. *R.*

nél kül nyug tot nem ta lál. Én is si ra lomban töl röm él te met, 's áh csak hüs sí rom ban vég zem seny ve met.

f.

Az elhagyott Leány.

ABA

6

Ed zett szí vü, ér zé ket len férj fi nem zet ség! mért te benned olly hi tet len a' csá bí tó é des ség? 'sáh e-

röt len lyány ne münkben mért olly lágy a' szív? meg csalt lángunk nyílt mel lyünkben mért nem hül el? mért olly hív? Tik ke gyes szí

vünkel, mint lap t á val já tso tok, mellyrül csak él tünk kel hüll le lán czo tok. 's mégis töl le hű sze relmet

Az elhagyott Leány.

kí ván g ö g ö tök, mel lyért gondot, bú t gyöt relmet hoz ke gyet len nyűgötök. 'S én illy szív ká nyá ért ron tsam kedve

The first system of music features a vocal line in G major with a key signature of one flat (B-flat) and a 6/8 time signature. The lyrics are: "kí ván g ö g ö tök, mel lyért gondot, bú t gyöt relmet hoz ke gyet len nyűgötök. 'S én illy szív ká nyá ért ron tsam kedve". The piano accompaniment consists of two staves, with dynamic markings of *f.*, *p.*, *f.*, and *f. p.* throughout the system.

met? Ke gy te len jár má ért öl lyem sí ve met! Től le csú fol tat ni haggyam lán go mot ? tól le

The second system continues the vocal line with lyrics: "met? Ke gy te len jár má ért öl lyem sí ve met! Től le csú fol tat ni haggyam lán go mot ? tól le". The piano accompaniment includes a trill (*tr*) and dynamic markings of *p.* and *f.*.

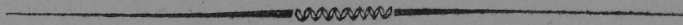
gyil kol tat ni bol dog sá go mot? Mást vá lasz tok én is fér jem nek s' rab jár uá ba fű zöm

The third system concludes the vocal line with lyrics: "gyil kol tat ni bol dog sá go mot? Mást vá lasz tok én is fér jem nek s' rab jár uá ba fű zöm". The piano accompaniment features a 7-measure rest and dynamic markings of *f.* and *p.*.

Az elhagyott Leány.

ké nyem nek. Így a' kéj' keb lében tölt vén él te met, fenn tar tom bö csé ben as szonydí sze-

met.

Frisseskén.

N° 3.

Szép a' friss napnak új or czá ja, mi dőn föl dünkre hō fák lyája éb resz tō sú gárt ön t ő get, éb resz tō sú gárt

cresc. *p.* *f.* *sf.* *p.* *f.* *sf.*

ön t ő get. De kedvesb né kem tün dők lé se, mi kordél es ti csügge dé se bú bá jos ál mot hin te get.

sfor. *sf.* *sf.*

bú bájos ál mot hin te get.

A' korosabb Szépség.

1.

Szép a' friss napnak új orczája,
midőn földünkre hő fáklája
    ébresztő [súgárt öntöget ;
de kedvesb nékem tündöklése,
mikor [déleesti csüggedése
    bűbájos álmat hinteget.

2.

Tüzes szerelme a' lyánkának,
friss rósászíne orczájának
    fellobbanthattya véretem ;
de olly asszonynak szívessége,
kit megfurcsított érettsége,
    bájollya csak meg szívemet.

5.

Nem néz ő engem' prédájának,
sem kényhüvítő laptájának ;
    menyország tölle csüggem.
Ő nékem minden súllyaimban,
szintúgy mint boldog óráimban,
    barátném, hüvem, mindenem.

3.

Amaz világos ingerekkel,
mint győzhetetlen fegyverekkel,
    vigattya édes harczeit ;
's már ezt bódítván pillogással,
már azt egy csalfa sóhajtással,
    kényyére gyötri rabjait.

4.

De a' korosbnak langy szemébül
orozva üt ki, mint lessébül,
    's vigyázva győzget ingere ;
's ah! melly hűséggel ápolgattya,
melly szívességgel gyámolgattya,
    kit meghódított fegyvere!

Eggy Álom,

1.

Kertemben szunnyadozván,
o Borcsa! láttalak,
's öröme gyűlladozván,
álmomban hittalak,

2.

Eggy rósatökhöz dülvén,
eldugtad képedet,
's koronkint felserdülvén,
nevetted hívedet.

3.

A' fák közt elkerültem
bokrodhoz lábhegyenn,
's ah! Borcsa, mint örültem
előre nyertemenn.

4.

Haczagva elfutottál,
én futva űztelek,
a' kúthoz nem jutottál,
már ölbe vettelek,

5.

De ah! hogy rád orozni
akartam csókomot,
egyszerre széthabozni
szemléltém álmomot,

6.

Így tűnnek életinkkel,
o Borcsa! kéjjeink,
ha bájos friggyeinkkel
késgetnek szíveink,

N^{ro} 4.

Ker temben szunnya doz ván, o Bor csa! látta lak, o Borcsa lát ta lak, 's ö römre gyúlla doz ván ál momban hit ta

sfor. *sfor.* *p*

lak 's ö röm re gyúlla dozván, ál mom ban hitta lak, ál mom ban hitta lak.

NYOMTATTATOTT
A' MAGYAR KIRÁLYI TIPOGRAFIÁNAK BETŰIVEL.